

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 189/2021-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Dudíša a Miroslava Duriša prerokoval návrh navrhovateľa [REDACTED], [REDACTED], vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií z 18. novembra 2020 a takto

r o z h o d o l :

Návrh **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh navrhovateľa a skutkový stav veci

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným ústavnému súdu 29. marca 2021 domáha preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) z 18. novembra 2020. Z príloh pripojených k návrhu vyplývajú tieto skutkové okolnosti:
2. Uznesením výboru z 8. júla 2020 sa začalo konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon“) za porušenie povinnosti podať oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov v zmysle čl. 7 ods. 1 ústavného zákona do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie proti verejnému funkcionárovi – navrhovateľovi, členovi predstavenstva [REDACTED], a [REDACTED], pretože navrhovateľ „... *menovaný do verejných funkcií bol 1.2.2020, oznámenie mal podať do 2.3.2020, oznámenie podal 2.7.2020*“.
3. Výbor výzvou zo 14. júla 2020 vyzval navrhovateľa na doplnenie údajov „*Oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov*“ za rok 2019, a to z dôvodu jeho neúplnosti, pričom uložil navrhovateľovi na predmetné vysvetlenie, resp. doplnenie lehotu 10 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy.
4. Na výzvu výboru sa navrhovateľ vyjadril listom zo 4. augusta 2020 tak, že verejná funkcia mu vznikla 1. februára 2020 a v doterajšej praxi pri podávaní majetkového a daňového priznania, ktoré sa vyžaduje ako príloha majetkového priznania, sa uvedené majetkové priznanie podávalo vždy

za predchádzajúci rok. Keďže sa táto funkcia stala verejnou až od 1. januára 2020, tak až tento rok vznikla uvedená povinnosť. Súčasne navrhovateľ poukázal na to, že ani Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ktoré ho nominovalo, mu nedalo na vedomie, že to dávajú do zoznamu verejných funkcií. Za nepodanie priznania v stanovenej lehote sa navrhovateľ ospravedlnil s tým, že ďalšie majetkové priznanie zabezpečí v riadnom termíne.

5. Výbor rozhodol 18. novembra 2020 tak, že navrhovateľ ako bývalý podpredseda predstavenstva [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], tým, že nepodal oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona v lehote stanovenej v ústavnom zákone, porušil povinnosť vyplývajúcu z ústavného zákona a uložil navrhovateľovi zaplatiť pokutu zodpovedajúcu mesačnému platu verejného funkcionára v sume 1 092 eur.

II.

Argumentácia navrhovateľa

6. Argumentáciu navrhovateľa možno zhrnúť takto:

7. Navrhovateľ dôvodí tým, že verejná funkcia mu vznikla 1. februára 2020 a táto „pozícia“ sa stala verejnou funkciou až od 1. januára 2020, pričom navrhovateľ o tejto skutočnosti nemal vedomosť a neinformovalo ho o tom ani ministerstvo, ktoré ho do tejto funkcie nominovalo. Pretože o tejto skutočnosti objektívne nevedel, nekonal úmyselne a bol presvedčený, že svoju povinnosť si v zmysle ústavného zákona splnil včas.

8. K výške uloženej pokuty navrhovateľ uviedol, že táto je zjavne neprimeraná a porušujúca princíp proporcionality. Navrhovateľ zastáva názor, že právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právneho štátu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne, neprimerané povahy skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, ak zákonodarca v záujme generálnej prevencie chcel prísnosťou a výlučnosťou výšky sankcie bez úpravy kritérií jej uloženia chrániť závažný verejný záujem. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že výbor je pri ukladaní sankcie povinný vychádzať z princípu individuálnej zodpovednosti za skutok.

9. Navrhovateľ ďalej uviedol, že Civilný sporový poriadok umožňuje zo zreteľa hodných dôvodov odpustenie zmeškanej lehoty. V závere návrhu ešte navrhovateľ poukázal na to, že svoje majetkové priznanie doplnil ihneď po výzve výboru, pričom dovtedy bol dobromyseľný v tom, že si svoju povinnosť splnil riadne a včas.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

10. Podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je

podaný oneskorene, g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde musí byť navrhovateľ v celom konaní zastúpený advokátom. Podľa § 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhovateľ nemusí byť zastúpený v konaní pred ústavným súdom advokátom, pokiaľ je sám navrhovateľ advokátom. Ďalšie výnimky z povinného zastúpenia advokátom ustanovuje § 35 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd konštatuje, že návrh nemá náležitosti podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde, minimálne v ňom nie je uvedené, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha (obsahuje len všeobecnú formuláciu o návrhu na „*preskúmanie rozhodnutia*“, ktorým bola navrhovateľovi uložená sankcia). Rovnako a predovšetkým nie je splnená náležitosť podľa § 34 ods. 1, § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v súvislosti s povinným právnym zastúpením nie je k návrhu pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom advokátom. Navrhovateľ nepreukazuje, že by on sám bol advokátom (§ 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a nevyplýva to ani z nahliadnutia do verejného zoznamu advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou, pričom navrhovateľ nežiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 zákona o ústavnom súde. Návrh preto nespĺňa požiadavku povinného zastúpenia právnym zástupcom z radu advokátov, ktorú stanovuje zákon o ústavnom súde.

13. Vzhľadom na lehotu 60 dní od doručenia návrhu na rozhodnutie ústavného súdu v tomto type konania podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona a § 328 zákona o ústavnom súde nebolo pre ústavný súd únosné uvažovať o využití fakultatívnej možnosti podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a teda vyzývať účastníka na odstraňovanie nedostatkov návrhu na začatie konania. Ústavný súd preto rozhodol o odmietnutí návrhu na začatie konania pre nedostatok náležitostí návrhu ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde [bez účinkov prekážky rozhodnutej veci podľa § 55 písm. a), § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde], pričom otázku zachovania lehoty na podanie návrhu podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona, ktorá z obsahu a príloh návrhu nevyplýva, už vzhľadom na povahu tohto rozhodnutia neskúmal.

14. O podanom návrhu tak bolo pri jeho predbežnom prerokovaní rozhodnuté v celom rozsahu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2021

Libor Duľa
predseda senátu